

Traily se kopaly vždy, o tom žádná. I když dříve to byly spíše jen nějaké drobné úpravy, čištění od větví a spadaneho bordelu, mírně se přihrábla zatáčka, aby lépe podržela, a ještě se třeba odřízla nějaká větev, od které hrozil šrám v obličejí nebo potrhání dres. Do větších akcí se kopáci v lese pouštěli spíše výjimečně a jen na pár místech v republice, která byla v komunitě notoricky známá. Tedy tak se to jeví z dnešního pohledu, že šlo opravdu vlastně jen o nic. Je to podobné, jako když se dnes díváte na staré sjezdové

Kdo nekope, tak kope proti nám?

závody – to se i v dnešním XC jezdí větší „prasárny“. Optika pohledu je zkrátka diametrálně jiná.

Dnešní „kopáctví ilegálů“ je úplně jiné a už to opravdu nejde přejít jen pokrčením ramen a konstatováním, že se přece kopal vždy, a proto to k bikování odnepaměti tak nějak patří. My opravdu nejsme nekonečně velká země s nekonečnou rozlohou lesů, do kterých lidská noha v podstatě nevkráčí. Ne, s Kanadou se opravdu nesrovnáváme. Jak u nás v lesích přibýlo návštěvníků všech skupin, tak stejnou křivkou vzrostl počet kopáčů. Nemyslím tím jen ty upravovače stezek, což dnes už vlastně snad ani nikdo nějak neřeší, ale opravdu kopáče a stavitele velkých skoků, za které by se nemusel stydět kdejaký bikepark. S tím ovšem ruku v ruce narůstá i počet těch, kterým majitel jejich dílo zničil, to v tom „lepší“ případě.

Proč to беру jako ten „lepší“ případ? Ano, je pakárna něco postavit a druhý den to najít zničené. Podobně to ale bere ten, kdo trail rozhrabal. Ten vidí situaci naopak; včera jeho krásný les a dnes cizí bikepark. Pokud majitel lesa stavbu jen rozhrabe, může být kopáč ilegálů ještě rád, to je vlastně jen taková přijatelná remíza. Miska vah se ale významně převáží, když začnou padat trestní oznámení a následně i pokuty v nemalé výši. A to se už děje, a ve stále větší míře. Míra trpělivosti už přetekla, ucho se utrhl, kopání přerostlo únosnou mez a majitelé lesů ve vymáhání svých práv významně přitvrdili.

Václav Volrab
vaclav.volrab@cemba.eu

RESPEKTUJME SE NAVZÁJEM

Bluegrass, značka určená gravity jezdcům

V minulém Velu jsme se v testu přilby s modelovým názvem Rogue dopustili nepřesnosti tím, že jsme jí přiřkli značku Met, což si zaslouží vysvětlení. Jedná se totiž o značku Bluegrass a její model Rogue. „Ano, Met je vlastníkem, ale Bluegrass je zcela samostatná značka s vlastními produkty. Něco jako Toyota a Lexus ve světě aut,“ vysvětluje Radek Urbánek, zástupce dovozce obou značek. Je to stejná firma, stejné sídlo, stejní lidé, ale jiná oblast cílení, jiné produkty, jiná komunikace směrem ke koncovému zákazníkovi. Takže vůči veřejnosti dvě zcela odlišné značky. Met míří na široké spektrum zákazníků, Bluegrass je čistě gravity značka, kterou v Itálii vytvořili a taktó vyčlenili už v roce 2008.

Samotný Met byl založen v roce 1987 manželským párem Massimiliano Gaiatto a Lucianna Salaová. Massimiliano opustil rodinný podnik vyrábějící kožené cyklistické tretry a se ženou založili právě Met, který v Itálii vyvíjel i vyráběl přes dvacet let. Dodnes probíhá vývoj i testování v Itálii stále ve stejném sídle, ale výroba je z ekonomických důvodů přesunuta do Asie. „Navštěvuji Met každým rokem a musím říct, že ta vašeň a italská nátura s důrazem na design a umění je opravdu znát v každém jejich kroku při vývoji přileb. Například model Trenta je prací designera Filippa Periniho, tvůrce modelů Lamborghini Huracan a Aventador,“ dodává na vysvětlenou Radek Urbánek. A redakce Vela se za nepřesnost omlouvá.

Samotný Met byl založen v roce 1987 manželským párem Massimiliano Gaiatto a Lucianna Salaová. Massimiliano opustil rodinný podnik vyrábějící kožené cyklistické tretry a se ženou založili právě Met, který v Itálii vyvíjel i vyráběl přes dvacet let. Dodnes probíhá vývoj i testování v Itálii stále ve stejném sídle, ale výroba je z ekonomických důvodů přesunuta do Asie. „Navštěvuji Met každým rokem a musím říct, že ta vašeň a italská nátura s důrazem na design a umění je opravdu znát v každém jejich kroku při vývoji přileb. Například model Trenta je prací designera Filippa Periniho, tvůrce modelů Lamborghini Huracan a Aventador,“ dodává na vysvětlenou Radek Urbánek. A redakce Vela se za nepřesnost omlouvá.

Český svaz cyklistiky s novým logem

V rámci vyhlášení Krále cyklistiky pro rok 2021 Český svaz cyklistiky představil nové logo a vizuální identitu. Autorem loga je Jiří Karásek: „Symbol je postaven na jednoduchém principu komponování kruhů, které dohromady tvoří schématickou siluetu jezdce v závěrečném sprintu. Barevnost respektuje zavedený kód, dlouhodobě užívaný v české cyklistické reprezentaci. Nová značka odkazuje

je na původní historickou podobu, kdy byla součástí symbolu silueta silničního cyklisty.“ Součástí nového způsobu komunikace svazu je i poněkud mušketýrské heslo #jedemza všechny, jehož výklad může mít spoustu způsobů.

Zipp 3Zero Moto

Zatímco většina výrobců se v případě karbonových ráfků vydala cestou dvojstěnných provedení a vysoké tuhosti, Zipp naopak nabídne podmanivější model s jednostěnným ráfkem, který se vyznačuje komfortem a trakcí. Protože se dokáže v určité míře pod tlakem kroutit, nedejde tak snadno k defektu. To se u další generace zajímavého produktu nemění, náboje ale ano. Jmenují se ZM2, nově mají 12 západek, což se 33zubým prstencem dává závratných 132 záběrových bodů, tedy skoro třikrát tolik, než měl předchozí model ZM1. Finální cenu naopak snižuje absence čidel TyreWiz, která umí bezdrátově předávat informace o tlaku v pláštích.

